

(1737)

Nro.

218.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 24go Września 1795.

Gazety.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 26. Sierpnia.

Dekret przeciw Emigrantóm, wielkie sprawił wrażenie na umyśle ludu, a osobliwie ten warunek, przez który nie wolno nawet samemu ciału prawodawczemu więcey czynić w tey mierze wyjątkow, nad te, które już przyjęto.

X 10

Tym

Tym czasem jednak odebrała Deputacya prawodawcza zlecenia ściągające się do rozpoznania prawdziwych emigrancyi, i odróżnienia ich od owych, które za takie poczytane bydź niepowinny. Zarliwi Republikanie lękają się zawsze, aby pod różnemi wyjątkami i dobrodziejstwem dla osób szczególnych ułatwiającym im powrót do kraju, niewślizły się osoby, któreby potym wzniecić mogły wojnę domową w Departamentach, i po części osłabić kredyt Narodowy, gdyby się domagali tych dóbr, które im odebrane, składają teraz hypotekę Narodową. Ci zaś znowu, którzy idą za sprawiedliwością bardzo są niekontenci z tego dekretu. Między tymi jest Röderer, który mocno dowodzi w swym piśmie, iak wielka jest różnica między prawdziwymi emigrantami, którzy w czasie spokoyności, lub gdzie mogli służyć swej Ojczyźnie, i dopomagać współobywatelom znoszenia ciężarów rewolucyi, opuścili kraj; a owemi, którzy od 10. Sierpnia, i następnie, ci co po dekreście oskarżenia wymknęli się z kraju, z przyczyny, że już więcey, dla prześladowania, i niebezpieczeństwa utraty życia, służyć Ojczyźnie nie mogli, a pod tyranią cią-

gle zagrożani, musieli szukać schronienia dla siebie. Nastaje on mocna na to, aby ci niešťczęśliwi byli przywołani do kraju, i że między niemi najlepsi sę patrioci, iak *Montesquiou*, *Talleyrand*, *Beaumont*; i t. d. Bogactwa i majątki tych osób sę, mówi daley, bagatelę w stofunku do prawdziwych Emigrantów, z tey przyczyny skarb Narodowy mało ucierpi. Przeciwna zaś strona tego jest zdania, że w tym razie mniej zważać należy na łaskawość, a w reńsie i sprawiedliwość uciepć musi dla dobra Oyczyzny i polityki, ile że czyniąc wyjątki dla emigrantów, niepodobno oznaczyć słusznych granic i określeń w iakich powrót może bydź pozwolony. Naresćcie dodaię i to, czego dziś iuż doświadcza Francya, że pod różnemi pozorami w kradłszy się emigranci do niektórych Departamentów: iuż czynią zamieszania i burzę lud.

Naylepiejby zrobili emigranci, mów iedne piśwo Paryskie, gdyby poszli za przykładem wielu innych, którzy wi-
dęc, że się do Francyi w cisnąć im iuż niepodobna, udali się do Ameryki pół-
nocney, gdzie założywszy sobie przy *Saquebannach* miasto pod imieniem *Ville Fran-*

Française, formułą już znaczną Kolo-
nią.

Pod dniem 6. Stycznia r. p. wyszedł był dekret Konwencyi, podług którego dzieci wszystkie do równego działu majątku rodzicielskiego należeć mieli, i skutek tego urządzenia miał się zaczynać od początku wyniknienia Rewolucyi w 1789. Przeciw temu urządzeniu kilkakroć Konwencya odbierała proźby, w których domagano się o zniesienie punktu, podług którego skutek miał się rozciągać na czas uprzedzający Dekret. Konwencya odeślała tę sprawę do Deputacyi Prawodawczej. Dnia 25. *Lanjuinais* imieniem Deputacyi mówił za zniesieniem tego punktu, lecz że różne w tej mierze były zdania Członków Konwencyi, z tej przyczyny rzecz została bez decyzyi.

Dnia 26. czytał *Doulcet* imieniem Deputacyi Ocalenia rapport od Armii Włoskiej, gdzie o mniej ważnych utarczkach zasłych między forpocztami wspomina.

Willers doniósł, że w *Nantes* wszczęły się były niejakie zamieszania, lecz te już poskromione, a mieszkańcy tamtejsi złączyli się z Jenerałem *Hocbe* przeciw rebelizantom.

Po-

Potym znowu wniesiono materją ty-
czącą się równego dziedziczenia mająt-
ków spadkowych. Po różnych w tey
mierze zdaniach stanęło na tym, że de-
kretowano, iż prawo te od daty zapad-
nię^o dekretu będzie miało swóy skutek.

Dnia 27. przybyła Deputacya z De-
partamentu przy *Manche*, i uskarżała
się na intrygi powracających Xięży. Ode-
slano do Deputacyi Belpieczeństwa. Z
tey okazji zaczął *Goupilleau* z goryczą
uskarżać się na Xięży, którzy porządek
i spokojność ohywatelów mieżaiąc, żą-
dał przeto, aby trzy Deputacye złącznie
poczynili urządzenia, któreby zabezpie-
czyły spokojność zagrożoną od tych fa-
natyków. Konwencya dekretowała, aby
Deputowany *Genzel* udał się do Departam-
entu przy *Manche*

Deputacya Ocalenia czyniła dnia te-
go rapport przez *Fermont*, który świe-
żo nadzedł z Indyi zachodnich. W tym
wzmianka się czyni o wzięciu wyspy *St.*
Lucie: „Ostatniem razem wzmiankowa-
liśmy, mówią Kommissarze *Hugues i Le-*
bas; że Anglicy byli się schronili do Fortec-
za przybyciem naszym do *St. Lucie*, któ-
ra wyspa może być poczytaną za *Gi-*
braltar całych Antyllów; ale i tak ob-
wa-

warowani, nie potrafili się oprzeć orężowi Republikańskiemu. Twierdza *Gros Islet, le Morne, la Virgie*, i szczytce *St. Eustache*, które były kluczem do *Morne Fortune*, szturmem zdobyte zostały; w ten czas kiedy wszystko było w pogotowiu do przypuszczenia szturmowania do *Morne*, nieprzyjaciel opuścił spiesznie owe miejsce, porzuciwszy wszystkie amunicyje, żony nawet i dzieci, i odbił na flocie od brzegów. To, czego w przeszłej wojnie *Bouille, d'Esting, i Lomendal* z 10. tysiącami ludzi i 20. okrętami liniowemi dokazać nie potrafił, tego dokazała garstka Republikańców na mizernych i słabych statkach w oczach ogromnej floty nieprzyjacielskiej! Starac się będziem wszelkimi siłami wypędzić Anglików z Indyi zachodnich. W żadnej ieszcze dotąd wojnie z Francją tyle nie utracili, co tym razem. „

Daley donoszą z tamtąd, że statki Francuskie krążące w tych stronach, zabrały Anglikom 17. statków wojennych, które naładowane były naywięcej amunicją wielkiego szacunku, że ieszcze dotąd coraz nowe przyprowadzają zdobytcze, że Anglicy wzajemnie zabrali im jedną Korwetę, a drugą zatopili i t. d.

De-

(1743)

Deputacya Ocalenia posłała do Konwencyi *Sieyes* z doniesieniem o odebraney ratyfikacyi przez Dwór Hiszpański pokoju w Bazylei zawartego.

ANGLIA.

Z Londynu dnia 28. Sierpnia.

Nowa wyprawa na brzegi Francyi do której od przybycia *H. d'Artois* w dwóynalób przygotowania pospieszono, dnia wczorajszego na 220. statkach transportowych z *Portsmouth* wyruszyła. Opatrzona jest w wielką moc woyska, amunicyi, i Artyleryi. Pięć okrętów liniowych od 110. do 74. armat i 2. fregat przy pomienioney wyprawie popłynąć miało; na iedney z tych fregat znajduje się przeszło 30. tysięcy funt, szter. a *H. d'Artois* miał wziąć z sobą 10. tysięcy Luidorów. Główna siła tey wyprawy składa się z samych emigrantów Francuskich, wyjąwszy 1200. ludzi woyska Angielskiego, które przyłączono. Pierwszy projekt tey wyprawy ma bydź skuteczniony zdobyciem wyspy *Noirmoutier*. Cały zaś plan dalszych operacyi

cyi w krótcie ma bydź obiawiony. Jeżeli ta expedycya się uda, na ten czas i reszta emigrantów zostająca ieszcze w *Souhampton*, na *Jerse* i *Gnernesey*, a w potrzebie i woyska Angielskiego w częcy się tam posle, końcem uorganizowania *Armii Charetta*, i dostarczenia mu potrzeb woiennych, o które szczególniey się dopraszał u naszego rządu.

Pewny emigrant, który 12. Sierpnia opuścił *Charetta*, powiada, że ten ma 60. tysięcy ludzi pod swym rozkazem, i że z liczby tych 10 tysięcy w tym czasie pracowało około zbiorów. *Charette* miał oświadczyć Republikanom, że jeżeli nieprzezną rozstrzelać Royalistów, tedy on wzajemności użyje na ięcach woiennych.

Z doniesień późniejszych dowiadujemy się, że cała ta flotta stoi ieszcze; dla wiatrów przeciwnych w *St. Helen*.

Reszta potém.
